

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 31 marca 2020 r. – Kemwater ProChemie s. r. o. / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-154/20)

(2020/C 209/24)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kemwater ProChemie s. r. o.

Strona pozwana: Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zgodzie z dyrektywą 2006/112/WE ⁽¹⁾ pozostaje sytuacja, w której skorzystanie z prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej jest uzależnione od spełnienia przez podatnika obowiązku wykazania, że przyjęte przez niego świadczenie w ramach transakcji podlegającej opodatkowaniu zostało spełnione przez innego konkretnego podatnika?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy jeżeli podatnik nie spełni wskazanego obowiązku dowodowego, to dopuszczalne jest odmówienie podatnikowi prawa do odliczenia naliczonego podatku, chociaż nie zostało udowodnione, że ten podatnik wiedział albo mógł wiedzieć, że nabywając towary albo usługi bierze udział w oszustwie podatkowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-161/20)

(2020/C 209/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kaléda, W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Storna skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady ⁽¹⁾, zawartej w akcie Coreperu z dnia 5 lutego 2020 r., zatwierdzającej zgłoszenie przedłożone Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) w zakresie wprowadzenia wytycznych dotyczących cyklu życia w celu oszacowania emisji gazów cieplarnianych „well-to-tank” [od szybu po zbiornik] ze zrównoważonych paliw alternatywnych, w celu ich przekazania IMO przez prezydencję Rady w imieniu państw członkowskich i Komisji;
- utrzymanie decyzji w mocy;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Komisję dotyczy decyzji Rady, zawartej w akcie Coreperu z dnia 5 lutego 2020 r., zatwierdzającej zgłoszenie przedłożone Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) w zakresie wprowadzenia wytycznych dotyczących cyklu życia w celu oszacowania „well-to-tank” [od szybu po zbiornik] emisji gazów cieplarnianych ze zrównoważonych paliw alternatywnych (zgłoszenie emisji gazów cieplarnianych), w celu ich przekazania IMO przez prezydencję Rady w imieniu państw członkowskich i Komisji.

Skarga Komisji opiera się na dwóch zarzutach.

Komisja uważa po pierwsze, że decyzja Rady narusza wyłączne kompetencje Unii określone w art. 3 ust. 2 TFUE. W istocie Unia ma wyłączną kompetencję w dziedzinie, której dotyczy zgłoszenie emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE, ponieważ dziedzina ta jest w dużej mierze objęta wspólnymi zasadami mającymi zastosowanie do sytuacji wewnętrznych w rozumieniu spójnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

Po drugie, Komisja uważa, że decyzja Rady narusza instytucjonalne prerogatywy Komisji wynikające z art. 17 ust. 1 TUE, ponieważ tylko Komisja jest uprawniona do działania w imieniu Unii i reprezentowania jej w relacjach zewnętrznych.

(¹) Dokument Rady ST 6287/20 z dnia 24 lutego 2020 r.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska

(Sprawa C-169/20)

(2020/C 209/26)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i C. Perrin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez brak obniżenia składnika środowiskowego przy obliczaniu wartości mającej zastosowanie do używanych pojazdów przywożonych na terytorium Republiki Portugalskiej i nabytych w innych państwach członkowskich przy obliczaniu opłaty rejestracyjnej, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 110 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sporne przepisy portugalskie ustanawiają dyskryminację pomiędzy opodatkowywaniem pojazdów przywożonych i opodatkowywaniem podobnych pojazdów krajowych. Obowiązujący sposób i forma obliczania opłaty prowadzą do tego, że opodatkowanie pojazdu przywożonego jest prawie zawsze wyższe.

Taka sytuacja jest tym bardziej martwiąca, że jest ona sprzeczna z utrwalonym orzecznictwem Trybunału: prawo portugalskie dotyczące obliczania opłat mających zastosowanie do używanych pojazdów nabytych w innych państwach członkowskich było już przedmiotem postępowań dotyczących uchybienia i licznych wyroków Trybunału.

Prawo portugalskie nie gwarantuje, że używane pojazdy przywożone z innych państw członkowskich będą opodatkowywane w wysokości nie przekraczającej opłaty dla podobnych używanych pojazdów krajowych. Można to wytłumaczyć tym, że zgodnie ze zmianą prawa w 2016 r., składnik środowiskowy stosowany przy obliczaniu wartości pojazdy używanego nie jest obniżany.